

ПРОТОКОЛ

№ 1529

гр. Пазарджик, 25.10.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Елена Пенова
и прокурора Б. Ат. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Елисавета Радина Частно
наказателно дело № 20235220201476 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Явява се лицето, спрямо което се иска ПММ – Н. Ю. Г..

Явява се и адв. И. Л.-Г., назначена за служебен защитник на лицето.

Явява се свидетелят П. И. Д..

Явяват се свидетелят д-р В. К..

Явява се прокурор Б. П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Л.-Г.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Съдът с оглед информацията, която е постъпила в писмо вх. №
24994/24.10.2023г., с оглед съдържанието на писмото, че непосредствени и
пълноценни впечатления от състоянието на Н. Г. има д-р К.

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА като свидетел по делото д-р В. К..

Снема самоличността на явилите се свидетели, както следва:

П. И. Д.: На ..., българин, български гражданин, неженен, неосъждан,
първи братовчед съм на Н. Г.. Желая да съм свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл.290 от НК и същия обеща да каже истината.

Д-Р В. а. К.: На ...и, българин, български гражданин, неженен, неосъждан.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл.290 от НК и същия обеща да каже истината.

Съдът, с оглед споделеното от Н. Г. в предходното съдебно заседание, че свидетелят Д. е едно от двете лица, които полагат грижи за него, включително и при влошаване на психичното му здраве, както и с оглед факта, че свидетелят К. понастоящем има преки впечатления относно психичното здраве на лицето, позволява свидетелят К. да остане в съдебната зала по време на разпита на свидетеля Д..

АДВ. Л. И ПРОКУРОРЪТ /поотделно/: - Категорично не възразяваме. Това е правилно.

Пристъпи се към разпит на свидетеля П. Д., както следва:

СВИДЕТЕЛЯТ П. Д.: - Всеки ден контактувам с Н.. Той няма никой, аз съм му като брат, аз се грижа за него и сестра му. Сега съм му като брат. Тези негови състояния не са от днес, ние непрекъснато се борим с това. Водим го по Пловдив на доктори, тук също, навсякъде. Аз работя всеки ден. Разбрах, че искат да бъде настанен в Ловеч. Той и сестра му не работят и ще ми е трудно, ако е в Ловеч. Аз пуснах жалба при прокурора, за да може да влезе в психиатричното отделение, за да не стане нещо по-страшно. Той пие лекарствата, но аз като съм на работа не знам дали ги пие. Преди да стане този случай той беше две седмици у нас. Системата на тези хапчета е че той като изпие хапчето и след 15 минути заспива. Ние вечер гледаме телевизия, Той става, казва , че отива да пие хапчетата и отива и си ляга. Той ги приготвя хапчетата пред мен и ги изпива, още повече след това той изпитва глад, който съм забелязал, че има след прием на хапчета.

На него му влияе смяната на сезоните. Аз започнах да забелязвам, че докато беше при мен двете седмици и въпреки, че пиеше хапчетата, нещо не беше както трябва. Обадохме се на д-р А. от Пловдив, с него имаме постоянна връзка. Искам да кажа, че Н. когато е стабилен той разбира, че

нещо се случва с него и ми казва Нещо се случва с мен. Този път също ми се обади по телефона и ми каза, че нещо не е наред. Това беше моментът, в който аз го взех при мен за двете седмици, за които казах. По време на тези две седмици той си пиеше хапчетата, имаше дни в които има подобрене и дни, в които има влошаване. Тогава се обадихме на д-р А. и той каза да увеличим едното лекарство, да намалим другото и ние направихме това. Н. си знае кое за какво му е самият той знае какво да намали и какво да увеличи. След тази промяна в дозите пак имаше добри и лоши моменти, но не е имало агресия. Аз го виждам всеки ден и знам как е когато е добре и как е, когато не е добре. Появява се нещо като тик, който той самият не се усеща и тогава аз разбирам, че работата не е както трябва. В един момент, след две седмици ми каза , че е добре, а аз го виждах, че не е добре и ми каза, че си тръгва. Каза ми , че иска да си отиде в къщи, там му е по-добре. Тогава стана скандала със съседите и аз подадох жалба в прокуратурата за настаняването му в болница. Даже не знаех за скандала със съседа, когато отидох да подам жалба. Казаха ми, че е по-добре за него. Сега като ходя и като го виждам ми се струва напълно нормален. Сестра му е със същото заболяване. Ако аз съм в къщи аз го контролирам, ако сестра му е в къщи - тя го контролира. Майка ми също участва, защото когато е зле аз му викам да стои при нас и ако ходя на работа, тогава майка ми го контролира.

Опитваме хиляди неща, опитваме да идва с мен на работа, да го изведем от неговата среда, а и да е с мен, за да не е сам. Тогава започва да си върти всичко в главата. Беше доскоро на работа с мен, но си удари крака и това го спря. Работата беше нависоко и не ставаше. Аз живея в Дебръщица. Към мен и мои близки не е проявявал агресия. Когато ми се обади, веднага отивам. Ако съм на работа, оставям работата. Преди да стане този случай ми се обади че е в Пловдив, че е отишъл в дискотека аз оставих работата и тръгнах за Пловдив да го забера. Тръгвам веднага, като ми се обади, за да не стане нещо по-лошо.

Когато е горе-долу добре ние си говорим и той казва ,че като се влоши ще влиза в болница да се лекува. Когато изпадне в влошаване тогава си мисли, че е добре и не иска да се лекува. Аз му предлагам да отидем в болницата и тогава той ми отказва.

Пристъпи се към разпит на свидетеля В. К..

СВИДЕТЕЛЯТ Д-Р В. К.: - Н. Г. постъпва за пореден път в ДПБ, като през 2022 година е предпоследната хоспитализация, когато е може би само за изследване нивото на единия от стабилизаторите на настроението. По анамнезни данни всички хоспитализации са били с принудително лечение, като той е придружаван с полиция. За последната хоспитализация положението беше драматично. Постъпи с полиция, беше фиксиран за леглото, приложени медикаменти, след това го отфиксирахме. Тежка психомоторна възбуда беше причината да бъде фиксиран за леглото. По-скоро раздразнителност и агресивна готовност, не е удрял никой в болницата. Агресивната готовност се изразяваше в заплахи към лекарите и нежелание да приема лечението. След това е повикан екип от полиция за да бъде фиксиран отново. Ние нямаме право да го държим дълго време фиксиран и след като го пуснахме първия път отново се наложи. Тогава извикахме полиция за помощ, защото той не се подчинява и въпреки присъствието на санитарни, медицински сестри и лекар, не се е съобразил с нарежданията. Месец и повече става вече, откакто е в болницата. В момента е в добро състояние, може би още малко е приповдигнат, но мисля, че почти клони в нормата по отношение на неговото поведение и настроение. В скоро време можем да го изпишем за амбулаторно лечение. Смисълът да отиде в Ловеч е поради това, че приемът на поддържаното лечение да бъде проследяван по-дългосрочно и то да бъде сигурно това проследяване. Като бъде шест месеца в Ловеч да бъде едно по-сигурно проследяване. Той е ударил полицаи и полицейският автомобил е повреден. Нека да има едно по-дълго и проследимо лечение. Може и при нас да остане, но за по-дълъг период. Считам, че трябва да има един по-дълъг период от време да се види приема ли медикаментите и как му се отразяват. След двете фиксации първия път не се е налагало да викаме полиция. Но след първите два пъти отново сме го фиксирани – цялата седмица. Сега към момента вече не се налага да бъде фиксиран. Може би от седмица вече той е по-стабилен и не се налага фиксация. Стабилизирано състояние – може да почне след две седмици. Считам, че шест месеца е адекватен период, в който той да престои в болницата и да го наблюдаваме какво се случва с него.

Н. Г.: - Съгласен съм да остана в Пазарджик на лечение, докато се стабилизирам. Аз най-много искам да си помогна, защото това е моят живот.

Д-Р В. К.: Той може да остане при нас за тези месеци, още повече, че той е съгласен и ние ще го проследяваме. Не намирам за нужно да се изпраща в Ловеч. По принцип в Ловеч – болницата там е болница, в която се прилага усилен надзор така, че тя е специална психиатрична болница, каквато нашата в ДПБ не е.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените писмени материали по ДП № 750/2023г.

ПРОКУРОРЪТ: Нямаме искания. Да се приключи делото.

АДВ. Л.-Г.: Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам внесеното искане. С оглед психическото състояние на лицето и характера на извършеното от него следва да се постанови по отношение на Г. ПММ по смисъла на чл.89, б.Б от НК, като считам, че се касае за специализирана психиатрична болница, каквато е ДПБ Пазарджик за срок от шест месеца.

АДВ. Л.-Г.: Така предложената мярка е адекватна. Установи се, че лицето има тава нужда, но изпращането му в Ловеч би могло да се отрази негативно на неговото състояние, още повече, че разполага с подкрепата на своя братовчед. Това се установи и от неговия лекуващ лекар. Следва да остане на лечение в ДПБ, а след това подкрепата и грижите да бъде осъществявана от неговия братовчед.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на лицето, по отношение на което се иска ПММ: Съгласен съм да остана тук. Аз най-много от всички искам да се излекувам.

ПОСЛЕДНА ДУМА на лицето, по отношение на което се иска ПММ: Нямам какво да кажа.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, за да постанови определението си,

след което обяви същото на страните и разясни сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:10 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____